НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 51-554-04-269
Дата 21 / 07 2025 г.
17 37

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ
Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 79, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложение за изменение и допълнение на законопроекта за допълнение на Наказателния кодекс № 51-502-01-33, внесен от Министерския съвет на 9 юли 2025 г., приет на първо гласуване на 18 юли 2025 г., както следва:

В § 2, т. 4 относно чл. 234 се правят следните изменения и допълнения:

1. Буква „в“ се изменя така:

“в) в ал. 3, изречение първо цифрата „4“ се заменя с „12“, а изречение трето се изменя така: “Общият срок за извършване на разследването не може да надвишава 24 месеца.”“

2. Буква „г” относно изменение на ал. 7 да отпадне.

3. В буква „е” относно ал. 9 думите “една година и“ се заличават, думите “осем месеца” се заменят с “четири месеца” и се създава изречение второ: “Срокът на обезпечителните мерки не може да надвишава максималния срок на разследването по ал. 3.”.

Настоящите предложения са направени поради опасението, че първоначалното предложение за промяна в чл. 234 от НПК ще доведе до възможността напълно законно разследвания по наказателни дела да продължават с десетилетия. С настоящите предложения се удължават сроковете по ал. 3 на чл. 234 НПК в сравнение с действащите, но при условие, че общият им сбор не надхвърля 24 месеца като максимален срок на разследването. Предлаганото запазване на настоящата редакция на ал. 7 се прави поради необходимостта за разследващите и прокурора да има някаква дисциплинираща разпоредба, която да обезсмисли както процесуалните действия, така и събраните след максималния срок доказателства. Не може проблемът с липсата на вещи лица да бъде решен с процесуалните срокове също както е недопустимо да липсва възможност за защита правата на обвиняемия срещу бездействията на разследващите органи с години, дори и вече да са отпаднали мерките за процесуална принуда. Не е допустимо единственият максимален праг на едно разследване да бъде абсолютната давност за наказателно преследване за извършеното престъпление. Зад направените предложения е скрито опасението, че когато с институциите се злоупотребява, никой не е застрахован от опасността разследването срещу него да се води до безкрайност, макар да се съзнава и съществуването на обратната опасност - при желание истинският извършител да бъде избавен от наказателна отговорност, да се изчака изтичането на максималния срок по ал. 3 на чл. 234 от НПК и след това да се извършат безсмислени процесуални действия и да се събират доказателства. Втората опасност изглежда по-малката от двете злини. Когато неяснотата относно процесуалната съдба на едно лице продължава до безконечност, това граничи не със законност, а с произвол, облечен в законова форма. На следващо място, предлага се този максимален срок да важи и по отношение на обезпечителните мерки. Особено в хипотезата на обезпечение срещу имущество на трето лице, което може да продължи много години, а накрая да се окаже, че то всъщност е било добросъвестно, намесата в правната сфера на други лица, извън обвиняемия, включително свързани, изглежда меко казано прекомерна и неоправдана от задачите на наказателния процес. Когато е бил създаден Франкенщайн, неговият създател не е съзнавал риска творението му да се обърне срещу него. Искрено се надявам с приетия на първо четене законопроект да не създадем процесуален Франкенщайн и предложените с настоящото изменения и допълнения да бъдат възприети от народното представителство като разумни и балансиращи наказателния процес.

Вносител: LARISA BORISOVA SAVOVA

Digitally signed by LARISA BORISOVA SAVOVA
Date: 2025.07.21 13:43:41 +03'00'